

ESAVS:n (European School for Advanced Veterinary Studies) kurssi Cardiology I

Estorilissä, Portugalissa 7.-11.7.2018

Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri Anu Valtonen

Olin useamman vuoden miettinyt osallistumista ESAVS:n kursseille, koska olen kuullut niistä niin paljon hyvää kollegoilta ja nähnyt, miten hyödyllistä lisäoppia niiltä voi saada käytännön työelämään. Työnantajan ja SEP:n suosiollisella avustuksella haave vihdoinkin toteutui. Kurssiksi valikoitui kardiologia, koska lopullisena tavoitteena on laajentaa osaamista sydämen ultraäänitutkimuksiin. Ensimmäisellä kurssilla ei vielä päästä ultraääniharjoituksiin, mutta perusteita käytiin jo teoriassa läpi. Kardiologia sisältää toki paljon muitakin tutkimusmenetelmiä, joihin pääsimme syventymään.

Kurssille osallistui 30 eläinlääkärinä pääasiassa eri puolilta Eurooppaa, kaksi jopa Hongkongista asti. Muita suomalaisia oli minun lisäksi neljä. Osallistujajoukko oli kirjava, oli niin vastavalmistuneita kuin parikymmentä vuotta työskennelleitä eläinlääkäreitä pieniltä klinikoilta ja suuremmista eläinsairaaloista. Toiset jo tekivät paljon sydänultraäänitutkimuksia työssään ja toisilla oli käytössään vain kliininen yleistutkimus ja röntgenkuvaus. Mielestäni kurssilla oli hyvin antia kaiken tasoisille eläinlääkäreille, koska perusasioiden lisäksi paljon puhuttiin uusimmista tutkimuksista ja tällä hetkellä parhaaksi katsotuista hoidoista.

Kurssin rakenne oli sellainen, että aamupäivällä opiskeltiin neljä tuntia, sitten vietettiin ruhtinaallinen kolmen tunnin tauko ja opiskelu jatkui iltapäivällä kolme tuntia. Itselleni rytmi sopi hyvin, vaikka luennot lopuivat illalla vasta seitsemältä. Lounastauolla ehti syödä rauhassa, käydä vähän uima-altaalla ja kerrata aamupäivän asioita tai tehdä ekg-harjoituksia. Palautumisen jälkeen jaksoi taas istua luennolla. Luennoitsijat olivat professorit Gerhard Wess Saksasta ja Jens Häggström Ruotsista. Molemmat ovat alansa ehdottomia asiantuntijoita ja hyviä luennoitsijoita, prof. Wess vielä mukaansa tempaavampi kuin ruotsalainen kollegansa.

Luennoilla painotettiin kliinistä yleistutkimusta ja sen huomioon ottamista, mitkä sydänsairaudet ovat yleisimpiä ja todennäköisimpiä eri roduille. Tyypilliset röntgenlöydökset kerrattiin ja kuvien tulkintaan sai hyviä vinkkejä. Ekg:ssä lähdettiin perusteista, mikä oli tosi hyvä, koska olen aina pitänyt käyrien tulkintaa tosi hankalana. Eniten oppi ekg-harjoituksista, joita teimme joka päivä ja joita sitten kuulusteltiin jokaiselta yksi kerrallaan. Wessin esittelemä ongelmalähtöinen lähestymistapa sydänsairaahan koiran tai kissan ultraäänitutkimukseen oli mielenkiitoista ja järkeenkäypää. Siinä tehdään differentiaalidiagnoosien lista sen mukaan, onko löydöksenä vasemman tai oikean tai molempien eteisten laajeneminen tai vasemman tai oikean kammion laajeneminen tai seinämän hypertrofia. Wess oli tehnyt diffeistä kaaviot, joita seuraten voi keskittyä olennaiseen ja tehdä nimenomaan oleelliset tutkimukset ja mittaukset ultrassa diagnoosiin pääsemiseksi, sairauden vakavuuden arvioimiseksi ja ennusteen asettamiseksi.

Sairauksista eniten käsiteltiin yleisimpiä, mitraaliläppäsairautta ja dilatoivaa kardiomyopatiaa. Wess ja Häggström ovat tehneet laajat tutkimukset, onko ACE-estäjistä ja pimobendaanista hyötyä sydänsairaille koirille. ACE-estäjillä ei havaittu olevan tehoa kummassakaan sairaudessa, pimobendaanista sen sijaan kyllä, ja siitä voi olla apua jo varhaisessa vaiheessa aloitettuna. Synnynnäiset sydänsairaudet käytiin myös läpi ja itseäni erityisesti kiinnostavia kissojen sydänsairauksia käsiteltiin kahden luennon verran. Eri lääkitysvaihtoehdot käytiin kattavasti läpi, näistä sain eniten uutta tietoa rytmihäiriöihin käytettävistä lääkkeistä, jotka ovat itselle vieraampia.

Kaiken kaikkiaan kurssilla oppi paljon ja olen jo jakanut tietoa omalla työpaikalla muillekin. Luennoitsijat ja mukava porukka saivat innostumaan kardiologiasta vielä lisää. Seuraava kurssi, Cardiology II onkin jo varattu kevääksi!